

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie VI Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym: Przewodniczący SSR Barbara Ciwińska

Protokolant stażysta Magdalena Mazurkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 25 maja 2017 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa K. N. (1)

przeciwko A. N.

o podwyższenie alimentów

1. podwyższa alimenty ustalone wyrokiem tutejszego Sądu z dnia 23.10.2014 roku w sprawie o sygn. akt VI RC 237/14 od pozwanego A. N. na rzecz jego córki K. N. (1), urodzonej (...) z kwoty 1000 (tysiąc) złotych do kwoty po 1400 (tysiąc czterysta) złotych miesięcznie, płatne do rąk K. N. (1) do dnia 10 każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, poczynając od 1 stycznia 2017 roku,
2. w pozostałym zakresie powództwo oddala,
3. zasądza od pozwanego A. N. na rzecz powódki K. N. (1) kwotę 900 (dziewięćset) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
4. kosztami postępowania obciąża pozwanego A. N. i nakazuje pobrać do niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem pokrycia kosztów nieuiszczonej opłaty sądowej,
5. wyrokowi w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 10 listopada 2016 roku (data prezentaty) K. N. (1), reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o podwyższenie od pozwanego A. N. na jej rzecz alimentów z kwoty 1000 zł płatnej miesięcznie do kwoty 2500 zł płatnej z góry do dnia 10-ego każdego miesiąca do rąk powódki wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia płatności którejkolwiek z rat oraz o zasądzenie od pozwanego A. N. na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przypisanych (k. 3-5 pozwu)

W odpowiedzi na pozew w piśmie z dnia 13 marca 2017 roku (data prezentaty) pozwany A. N. wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powódki na jego rzecz kosztów procesu według norm przypisanych (k. 18-22 odpowiedź na pozew)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

K. N. (1) ur. (...) pochodzi ze związku małżeńskiego A. N. i M. N. (okoliczność bezsporna)

Wyrokiem z dnia 21 września 2006 roku Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie wydanym w sprawie o sygn. akt I C 800/06 rozwiązał związek małżeński A. N. i M. N. bez orzekania o winie. W wydanym wyroku Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie kosztami utrzymania małoletnich dzieci A. N. i M. N., tj. K. N. (2) i K. N. (1) obciążył oboje rodziców, ustalając udział ojca w tych kosztach na kwotę po 400 zł miesięcznie, płatną do rąk matki do 10 dnia

każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat (k. 4-5 akt o sygn. VI RC 106/09 kserokopia wyroku)

Następnie wyrokiem z dnia 6 maja 2009 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI RC 106/09 Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie podwyższył alimenty od A. N. zasądzone wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 21 września 2006 roku, sygn. akt I C 800/06 na rzecz małoletnich ówczesznie dzieci K. N. (1) i K. N. (2) z kwoty po 400 zł miesięcznie do kwoty po 600 zł miesięcznie na każde dziecko, tj. łącznie 1200 zł na dwoje dzieci, płatne do rąk matki M. N. do dnia 10 każdego miesiąca z góry wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 1 kwietnia 2009 roku (k. 57-58 akt o sygn. VI RC 106/09 wyrok)

Wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 23 października 2014 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI RC 237/14 z powództwa małoletniej ówczesznie K. N. (1) reprezentowanej przez matkę M. N. przeciwko A. N. o podwyższenie alimentów z dniem 1 września 2014 r. podwyższono alimenty ustalone w wyroku tutejszego Sądu z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie sygn. akt VI RC 106/09 od pozwanego A. N. na rzecz jego małoletniej ówczesznie córki K. N. (1) ur. (...) z kwoty 600 zł miesięcznie do kwoty 1000 (jeden tysiąc) złotych miesięcznie płatne do rąk matki dziecka M. N. do dnia 10-go każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat (k. 43 akt o sygn. VI RC 237/14 wyrok)

W dacie wydania poprzedniego orzeczenia w przedmiocie alimentów powódka **K. N. (1)** miała 16 lat i uczęszczała do I klasy technikum, do którego dojeżdżała autobusem. (e-protokół rozprawy z dnia 25 maja 2017 r. zeznania powódki, k. 39-40, 41 akt o sygn. akt VI RC 237/14 zeznania świadka M. N.)

Powódka **K. N. (1)** obecnie ma 19 lat, jest panną i uczęszcza do 3 klasy technikum obsługi ruchu turystycznego, w którym nauka trwa 4 lata. Mieszka wraz z matką i pełnoletnim bratem oraz przyrodnim rodzeństwem, które to dzieci nie są dziećmi pozwanego, w W. przy ul. (...) w wynajmowanym domu jednorodzinnym o powierzchni około 110 m². Nie miała ona przerw w edukacji i po ukończeniu technikum zamierza kontynuować naukę i chce iść na studia albo do studium (w zależności od wyników egzaminu dojrzałości). Nie podejmowała pracy w czasie wakacji w 2016 roku, gdyż odbywała w tym czasie bezpłatny staż, który trwał miesiąc. W listopadzie i w maju odbywała praktyki w biurze podróży, za które nie otrzymywała wynagrodzenia i nie ponosiła również kosztów tych praktyk. W wakacje w 2017 roku planuje ponownie odbyć bezpłatny staż. Powódka nie utrzymuje ze swoim ojcem kontaktu. Otrzymuje ona od pozwanego kwotę 1000 zł miesięcznie tytułem alimentów, która jest wpłacana przelewem na jej konto bankowe i jest przeznaczana na wydatki związane z jej utrzymaniem, tj. m.in. na ubrania, bilet miesięczny, siłownię. Powódka w 2016 roku udała się z koleżankami do Grecji i gdy planowała wycieczkę, zwróciła się do pozwanego o dołożenie się do wyjazdu w wysokości 300-400 zł, jednakże nie otrzymała ona od ojca pieniędzy. Koszt ww. wyjazdu wyniósł 1670 zł i został sfinansowany ze środków z alimentów. Zdaniem powódki koszty jej utrzymania zwiększyły się od października 2014 roku i kwota, którą uzyskuje od pozwanego tytułem alimentów nie jest wystarczająca do jej utrzymania. Chce ona m.in. zapisać się na kurs na prawo jazdy, który kosztuje 1500 zł i na kursy przygotowujące do matury, które kosztują około 1000 zł, a także wyjechać na wycieczkę szkolną, która kosztuje 550 zł. Ponadto musi ona przystąpić do egzaminów zawodowych i potrzebuje ona pieniędzy na książki zawodowe (4-5 sztuk oraz książki do angielskiego do matury), których cena wynosi około 100 zł za książkę. Potrzebuje ona również korepetycji z języka niemieckiego i języka angielskiego. K. N. (1) raz na pół roku odbywa również prywatną wizytę u okulisty i koszt takiej wizyty wynosi minimum 600 zł i jest wliczony w koszt wymiany okularów. Ponadto powódka prywatnie leczy się u stomatologa i każda wizyta u stomatologa kosztuje 150-200 zł. Koszty leczenia stomatologicznego pokrywane są częściowo z alimentów oraz częściowo finansowane przez matkę powódki. Obecnie koszty utrzymania powódki wynoszą około 2500 zł miesięcznie i składają się na nie: żywienia – 750 zł miesięcznie, ubrania i obuwie – 200 zł miesięcznie, kosmetyki i środki higieny osobistej – 250 zł miesięcznie, wydatki medyczne (wraz z wydatkami okulistycznymi i stomatologicznymi) – 300 zł miesięcznie, wydatki związane z edukacją – 200 zł miesięcznie, rozrywka – 100 zł miesięcznie, bilet miesięczny – 55 zł miesięcznie, wydatki związane z utrzymaniem domu, w części przypadającej na powódkę – 500-700 zł miesięcznie (w zależności od sezonu). Matka powódki dokłada się do kosztów utrzymania powódki, w tym zapłaciła za wynajem sali na osiemnaste urodziny

córki. (e-protokół rozprawy z dnia 25 maja 2017 r. zeznania powódki, e-protokół rozprawy z dnia 25 maja 2017 r. zeznania świadka M. N., k. 4-5 zestawienie wydatków, k. 7 faktura VAT)

W dacie wydania poprzedniego orzeczenia w przedmiocie alimentów matka powódki **M. N.** miała 38 lat i prowadziła własną działalność gospodarczą – sklep. Jej dochód wynosił ok. 4-4,5 tys. zł netto miesięcznie (w zależności od sezonu). Mieszkała ona wraz z powódką, konkubentem i dwójką małoletnich dzieci, które nie są dziećmi pozwanego, w wynajmowanym domu jednorodzinnym położonym przy ul. (...). Koszt wynajmu domu łącznie ze sklepem przynależnym do domu wynosił 2500 zł miesięcznie. (k. 39-40, 41 akt o sygn. akt VI RC 237/14 zeznania świadka M. N., k. 30-37 akt o sygn. akt VI RC 237/14 kserokopie deklaracji podatkowych)

Matka powódki **M. N.** obecnie ma 41 lat. Od sierpnia 2016 r. prowadzi ona działalność gospodarczą – sklep. Zatrudnia 4 osoby w sklepie i jej średnie zarobki z prowadzonej działalności gospodarczej wynoszą 4000 złotych miesięcznie. Wcześniej prowadziła hurtownię, którą zamknęła ze względów zdrowotnych. W dalszym ciągu mieszka wraz z powódką, synem K. oraz z dwójką małoletnich dzieci, które nie są dziećmi pozwanego, w wynajmowanym domu jednorodzinnym o powierzchni około 110 m². Koszt wynajmu domu łącznie ze sklepem wynosi 2700 zł miesięcznie, z czego 1000 zł miesięcznie płaci ona tytułem wynajmu lokalu użytkowego i 1700 zł miesięcznie tytułem wynajmu domu. Na utrzymanie młodszych dzieci zostały zasądzone w postanowieniu zabezpieczającym alimenty w wysokości 1070 zł na każde dziecko, które nie są jednak regulowane. Ponosi ona koszty utrzymania dzieci i koszty związane z utrzymaniem domu, w którym mieszkają, na które składają się następujące opłaty: energia gazowa – w okresie zimowym 1600 zł co 2 miesiące, energia elektryczna – 300 zł miesięcznie, opłaty za wodę – 280 zł miesięcznie. M. N. wzięła kredyt mieszkaniowy w banku i zakupiła za 190 000 zł w styczniu 2017 roku mieszkanie, które wymaga – jak twierdzi – generalnego remontu. Powyższe mieszkanie jest beczynszowe i w związku z tym nie ponosi ona opłat za czynsz za to mieszkanie. Posiada ona ponadto działkę w odległości około 10 km od S. o wartości około 70 000 zł. M. N. leczy się onkologicznie i być może z uwagi na stan zdrowia będzie musiała przerwać prowadzoną działalność gospodarczą i przejść na zasiłek ZUS. (e-protokół rozprawy z dnia 25 maja 2017 r. zeznania świadka M. N.)

Pozwany **A. N.** posiada wykształcenie wyższe. W 2005 roku zakupił on wraz z byłą żoną M. N. dzięki środkom finansowym pochodzącym z kredytu mieszkanie o powierzchni 67 m² położone przy ul. (...). W 2009 roku zapłacił on M. N. kwotę 110 000 zł i stał się jedynym właścicielem ww. mieszkania. (k. 40-41, 42 akt o sygn. akt VI RC 237/1 oraz e-protokół rozprawy z dnia 25 maja 2017 r. zeznania pozwanego, k. 27 kserokopia umowy kredytu hipotecznego)

W dacie wydania poprzedniego orzeczenia w przedmiocie alimentów pozwany **A. N.** miał 41 lat. Był wówczas żołnierzem zawodowym zatrudnionym na czas nieokreślony w D. A.MON i jego średnie wynagrodzenie miesięczne wynosiło wówczas 6.097,53 zł netto. Płacił alimenty na dwoje dzieci w łącznej wysokości 1200 zł miesięcznie. Rata kredytu hipotecznego wynosiła wówczas ok. 2000 zł miesięcznie. W zajmowanym mieszkaniu pozwany mieszkał wówczas sam. Czynsz za ww. mieszkanie wynosił około 650 zł. Ponadto do jego kosztów utrzymania należały wydatki związane z opłatami za energię elektryczną, za telefon oraz wydatki samochodowe w łącznej wysokości ok. 1000 zł miesięcznie. Posiadał on wówczas samochód marki T. (...)z 2004 roku o wartości ok. 15 tys. zł. Z powódką spotykał się on wówczas średnio 2-3 razy w miesiącu. (k. 40-41, 42 akt o sygn. akt VI RC 237/14 zeznania pozwanego, k. 22 akt o sygn. akt VI RC 237/14 zaświadczenie o zarobkach, k. 23-26 akt o sygn. akt VI RC 237/14 kserokopia zeznania podatkowego)

Pozwany **A. N.** ma obecnie 44 lata i jest żołnierzem zawodowym zatrudnionym na czas nieokreślony w Z. (...). Jego średnie miesięczne wynagrodzenie w okresie 01.2017 – 03.2017 r. wyniosło 10.337,48 zł netto. W 2014 roku osiągnął on dochód w wysokości 115.675,00 zł (tj. 9639,58 zł brutto miesięcznie), zaś w 2015 roku osiągnął on dochód w wysokości 122.727,71 zł (tj. 10227,31 zł brutto miesięcznie). Ma on do spłacenia 365.000 zł kredytu zaciągniętego na zakup mieszkania. Rata kredytu wynosi obecnie 1900 zł miesięcznie, zaś czynsz za ww. mieszkanie wynosi obecnie 473,10 zł miesięcznie. Nie posiada on innej nieruchomości. Jego pozostałe koszty utrzymania wynoszą obecnie około 2000 zł miesięcznie. W zajmowanym mieszkaniu mieszka on wraz z partnerką, która nie posiada stałego dochodu oraz nie ponosi ona kosztów utrzymania mieszkania. Partnerka pozwanego utrzymuje się ze stypendium naukowego i stara się utrzymać sama. Zdaniem pozwanego nie jest on w chwili obecnej w stanie więcej płacić na córkę tytułem

alimentów niż płaci obecnie. Chciałby on bowiem założyć rodzinę i w związku z tym nie może on mieć dodatkowych obciążeń finansowych. Zdaniem pozwanego zawsze dokłada się on do wydatków córki i byłby w stanie pokryć koszty prawa jazdy powódki. (e-protokół rozprawy z dnia 25 maja 2017 r. zeznania pozwanego, k. 23-26 kserokopie zeznań podatkowych, k. 28 zaświadczenie o zarobkach, k. 29 kserokopia informacji o opłatach, k. 30-62 historia rachunku bankowego)

Powołany powyżej stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wymienione dokumenty, które nie budziły wątpliwości co do ich autentyczności pomimo tego, iż część z nich została przedstawiona w formie kserokopii. W sprawie wykorzystano również akta postępowań prowadzonych przed tut. Sądem: sprawy o sygn. akt VI RC 237/14 (o podwyższenie alimentów, w tym wyroku z dnia 23 października 2014 roku), sprawy o sygn. akt VI RC 78/16 (o ustalenie, że obowiązek alimentacyjny wygasł, w tym wyroku z dnia 23 maja 2017 roku) oraz sprawy o sygn. akt VI RC 106/09 (o podwyższenie alimentów od pozwanego na rzecz córki K. N. (1) oraz na rzecz syna K. N. (2)). Zwrócić należy uwagę, iż strony postępowania również nie kwestionowały mocy dowodowej w/w dokumentów.

Ustalenia faktyczne zostały również poczynione w oparciu o zeznania powódki K. N. (1) oraz pozwanego A. N. składane w charakterze strony, a także w oparciu o zeznania przesłuchanego w sprawie świadka M. N..

Oceniając przedstawione przez stronę powodową koszty utrzymania powódki K. N. (1) Sąd do kosztów utrzymania powódki nie uwzględnił kosztów związanych kursem na prawo jazdy oraz kosztów zagranicznych wyjazdów. W ocenie Sądu, w przypadku, gdy powódka pragnie wyjeżdżać na wyjazdy wakacyjne oraz zapisać się na kurs na prawo jazdy, to musi kwestię finansowania tych dodatkowych wydatków konsultować ze swoim ojcem w celu ustalenia czy pokryje on te wydatki.

Mając na uwadze zebrane w sprawie dokumenty dotyczące uzyskiwanego przez pozwanego wynagrodzenia, z których wynika m.in., iż średnie miesięczne wynagrodzenie pozwanego wynosi 10.337,48 zł netto miesięcznie, Sąd nie dał wiary tym wskazaniom pozwanego, w których wskazywał on, iż nie jest on w chwili obecnej w stanie więcej płacić na córkę tytułem alimentów niż płaci obecnie.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Powództwo o podwyższenie alimentów należało uwzględnić tak jak w wyroku, tj. poprzez podwyższenie alimentów z kwoty 1000 złotych do kwoty po 1400 złotych miesięcznie, poczynając od 1 stycznia 2017 roku, zaś w pozostałym zakresie powództwo to należało oddalić.

Zgodnie z dyspozycją art. 138 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumieć należy wszelkie zmiany w statusie ekonomicznym stron powodujące zmianę zakresu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub też zmianę zakresu możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego (art. 135 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego). Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokajane, wyznacza treść art. 96 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie – odpowiednio do jego uzdolnień – do pracy dla dobra społeczeństwa. Stosownie do tej dyrektywy rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych (kulturalnych), a także środki wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego), dostarczania rozrywek i wypoczynku. Zgodnie z utrwaloną w orzecznictwie zasadą, dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami, i to zarówno wtedy, gdy żyją z nimi wspólnie, jak i wtedy, gdy żyją oddzielnie. Oznacza to, że rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne odpowiadające tym, w jakich żyją sami. Spoczywający na

rodzicach obowiązek dostarczania środków utrzymania i wychowania trwa dopóki dziecko nie zdobędzie możliwości samodzielnego utrzymania się stosownie do swoich uzdolnień, predyspozycji, kwalifikacji zawodowych, czyli do chwili usamodzielnienia się i to niezależnie od osiągniętego wieku. Przyjąć należy przy tym, iż obowiązek alimentacyjny rodziców wobec pełnoletniego uczącego się dziecka istnieje wówczas, gdy wiek dziecka nie odbiega znacząco od wieku osób, które podejmują naukę w zwykłym trybie (tj. bez opóźnień organizacyjnych) i jednocześnie pełnoletnie dziecko wykazuje chęć nauki i jego osobiste zdolności i cechy charakteru pozwalają na rzeczywiste kontynuowanie nauki.

Dla stwierdzenia czy nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego konieczne jest zatem ustalenie czy po dacie wydania wyroku przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 23 października 2014 roku, sygn. akt VI RC 237/14, nastąpiła istotna zmiana w zakresie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, zarobkowych oraz majątkowych możliwości zobowiązanego lub istotna zmiana możliwości zaspokajania potrzeb własnymi siłami.

Od daty ostatniego ustalenia alimentów od A. N. na rzecz córki K. N. (1) upłynęły już blisko 3 lata. W tym czasie zmieniła się sytuacja powódki, jak i sytuacja pozwanego.

Zmieniła się przede wszystkim sytuacja pozwanego, który w dacie wydania poprzedniego orzeczenia w przedmiocie alimentów zarabiał 6.097,53 zł netto miesięcznie, zaś jego obecne zarobki wynoszą 10.337,48 zł netto miesięcznie. Nawet jeśli w skład obecnego wynagrodzenia pozwanego zostały doliczone takie składniki wynagrodzenia jak premia roczna czy też nagrody, to powyższe wynagrodzenie pozwala pozwanemu żyć na bardzo wysokim poziomie, o czym świadczą m.in. jego wyjazdy zagraniczne, częściowe utrzymywanie swojej partnerki oraz historia jego rachunku bankowego. Sąd oceniając możliwości zarobkowe pozwanego wziął pod uwagę okoliczność, że pozwany posiada obowiązek alimentacyjny wobec swojego syna, jednakże zważyć należało, iż kwota, którą pozwany przekazuje tytułem alimentów na rzecz swojego syna nie zmieniła się od dnia 6 maja 2009 roku i mając na uwadze wysokie zarobki uzyskiwane obecnie przez pozwanego, powyższa kwota, którą przekazuje na rzecz swojego syna nie obciąża znacząco jego budżetu domowego. Z wyjaśnień pozwanego wynikało ponadto, że od daty wydania poprzedniego orzeczenia w przedmiocie alimentów nie zmieniły się zasadniczo koszty jego utrzymania. Pozwany nie może zapomnieć, iż ma on obowiązek partycypowania w kosztach utrzymania swojego dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie i które nie posiada majątku, z którego dochody wystarczyłyby na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Od daty wydania poprzedniego orzeczenia w przedmiocie alimentów uległa zmianie również sytuacja powódki, gdyż koszty jej utrzymania wraz z wiekiem wzrosły. Aczkolwiek zaznaczyć należy, iż w poprzednim postępowaniu koszty te nie zostały w sposób szczegółowy zweryfikowane. Powódka od daty wydania poprzedniego orzeczenia w przedmiocie alimentów stała się pełnoletnia i od września br. rozpocznie naukę w klasie maturalnej w technikum. Wraz z wiekiem istotnie wzrosły koszty związane z edukacją powódki, gdyż w związku ze zbliżającym się egzaminem dojrzałości musi ona kupić nowe, droższe podręczniki oraz do kosztów jej utrzymania doszły koszty związane z płatnymi kursami przygotowującymi do matury i korepetycjami. Za uzasadnione dodatkowe koszty utrzymania powódki Sąd zaliczył również koszty związane z opieką stomatologiczną oraz opieką okulistyczną powódki.

Odnosnie daty podwyższenia alimentów wskazać należy, że pozew w niniejszej sprawie wpłynął do tutejszego Sądu w dniu 10 listopada 2016 roku. Jednakże w ocenie Sądu, mając na uwadze znaczny upływ czasu od tej daty, podwyższenie alimentów od dnia 10 listopada 2016 roku byłoby zbyt obciążające dla pozwanego. Dlatego też Sąd w wydanym wyroku podwyższył alimenty ustalone wyrokiem tutejszego Sądu z dnia 23.10.2014 roku w sprawie o sygn. akt VI RC 237/14 od pozwanego A. N. na rzecz jego córki K. N. (1), urodzonej (...) z kwoty 1000 złotych do kwoty po 1400 złotych miesięcznie, płatne do rąk K. N. (1) do dnia 10 każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, poczynając od 1 stycznia 2017 roku. Sąd wziął pod uwagę wskazania pozwanego, iż w tym czasie uzyskał on wyższe świadczenia finansowe, które wpływały na jego wynagrodzenie. W pozostałym zaś zakresie powództwo należało oddalić. Mając powyższe na uwadze, Sąd w oparciu o wyżej powołane przepisy orzekł jak w punkcie I i II wyroku.

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z art. 98 i 100 Kodeksu postępowania cywilnego uznając, iż wobec ustawowego zwolnienia od kosztów sądowych strony dochodzącej alimentów, kosztami postępowania należało obciążyć pozwanego A. N. i należało pobrać od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 240 złotych tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej (400 zł x 12 miesięcy x 5%).

Ponadto na podstawie § 4 ust. 1 pkt 9 w zw. z ust. 4 w zw. z § 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015r., poz. 1800), Sąd zasądził od pozwanego A. N. na rzecz powódki K. N. (1) kwotę 900 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Zgodnie z art. 333 § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania cywilnego wyrokowi w pkt 1 nadany został rygor natychmiastowej wykonalności.